

שם העליון מהתחתון די ופתיחות
הכפיפות למעלה אין חשש גם שיכולי
להעלות דרך טם העליון עם המזוזה שבו,
וגם אם פתוח שם טם העליון ואין בו
כפיפה למעלה צרחו כי מי יעלה טם
עליון להוציאו משם וממילא נייח בו צב'
חכיפות משא"כ למטה ז"ל חיבור ממש
מליפול או לירד ע"י איזו תנועה.

[י"ד סי' רצ"ט]

[י"ד סי' רצ"ט]

שמעתי מבחן בין אמר גפן לפשתן
כשהוא ע"י להב שרוף עומד
האפר הנשרף מהחוט כחוט דק וצמ"ג
אין רושם מהאפר וכן הראו לפני מ"מ
ספק לפני בכך אם הו"ל סי' מובהק
כסגנון לחז"ל סי' לדאורייתא מבחן בין
אמר לפשתן ובין קנבוס צשרפת החוט
הוצא בפוסקים ו"ל לדמכא משמע
דהו"ל סי' מובהק והמבחן צמ"ג לא
הוצא בפוסקים ו"ל.

[י"ד סי' שי"ד]

א' אמר לפני עכו"ם שאם יצרוס און
הבכור [שהוא ספק בכור] יחרפא
מחליו והאומר אינו צעה"צ אולי גם שכיון
הוא להתיר כיון דהנורס לא כיון קיל,
ולשון הש"ע על האומר אולי הוא ליחרון
הכשר, וגבי כל הזן אינו מפסיד משמע
דאינו שליחות ול"ש בכך שליחות לנכרי
לחומר או והו"ל בגדר סד"ר ולעע"ה.

[י"ד סי' שכ"ב]

חלה לתבטל גם בספק יס"צ יש להקל
בדרבנן.

[י"ד סי' שכ"ד]

אודות מ"ש בלז"ש - יסופו אודות
צארשטט כיון שצב"י יש צילה
י"ל שאין חשש, והמ"כ שבצ"י י"ל, וכוונתו
שלא להפריש מני' ובי' מצד שביצ' אין
צילה ולכן כ' הד"מ סי' שכ"ד דלפנ"ש
הטור שאין חשש בצילה קיל ומ"מ לכתחלה
חוששים קצת שאין צילה בצנק ולכן
מניחים שאור קודם הפרשה אך בלח פשי'
דיש צילה ונ"ל שיכול להפריש מהצארשטט
אך מה שיש צהצורשטט מהסובין שבהם
נימוח הצנק לריכ"י להפריד הצארשטט
קודם שעולה בידו להפריש וצפרט לדין
שהש"ך ו"ל כ' להחמיר במצ"מ בק"א ז"ל
ק"א צהסובין נגד הצנק ולהפריש גם
מהסובין ולהפריד צוריות כנ"ל וצפרט
שע"י שהי' צהסובין מוסיף חימוץ אך
לפמ"ש הפמ"ג דל"ש צטבל חנ"נ כ"ה גם
לגבי להשהות להוסיף חימוץ דקיל וכ"כ
הדג"מ דקיל לצטל לכתחלה בחלת ח"ל
ומ"ש הלז"ש שם דהו"ל מצשא"מ אחר
שנתחמץ י"ל דהו"ל מצ"מ וצטל אח"כ
מהחזה"ק ומ"ש הפוסקי' ו"ל טכ"ע י"ל
שכוונתם קודם שנתחמץ דאז השאור
והעיסה מצשא"מ וכשיש צנק היתר כדי
לחמץ גם שהוא מועט קיל ודאי והסובין
שבו הצנק נימוח אם י"צ ק"א ג"כ מותר.

[י"ד סי' שכ"ז]

ביד המפריש חלה לכיון לפטור רק קצת
מהנילוש כי יכול לפטור גם עסה
אחרת אם מכיון לפטרה והעסה גופי'
א"צ כונה וקיי"ל שגם מה שא"צ כונה